

Könyv Kata

Portfolió IV.

2023

After crying/ Sírás után, olaj, akril, vászon, 40x60 cm, 2018

Szervezőmunka és egyéb művészeti tevékenységek

Nem kézzel festett kép című performance
Az identitás mintázatai című kiállítás megnyitóján,
Performance Kiss Adél képzőművésszel, 2014
Lyukasóra Galéria, Budapest

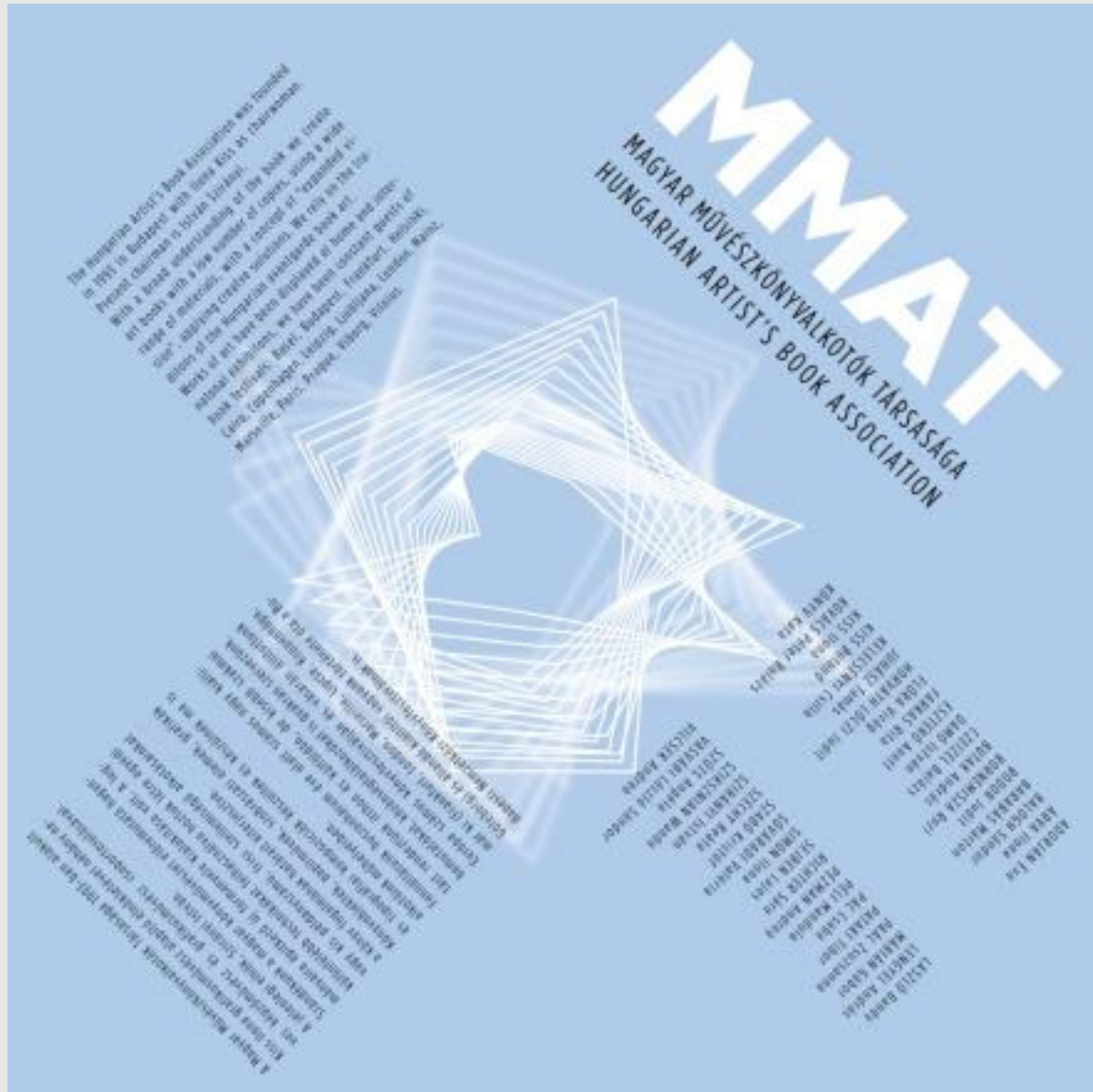
Nem kézzel festett kép, Performance Kiss Adél képzőművésszel, 2014

Nem kézzel festett kép, Performance Kiss Adél képzőművésszel, 2014

Művészkönyvek

részvétel a Magyar Művészkönyvalkotók Társaságában

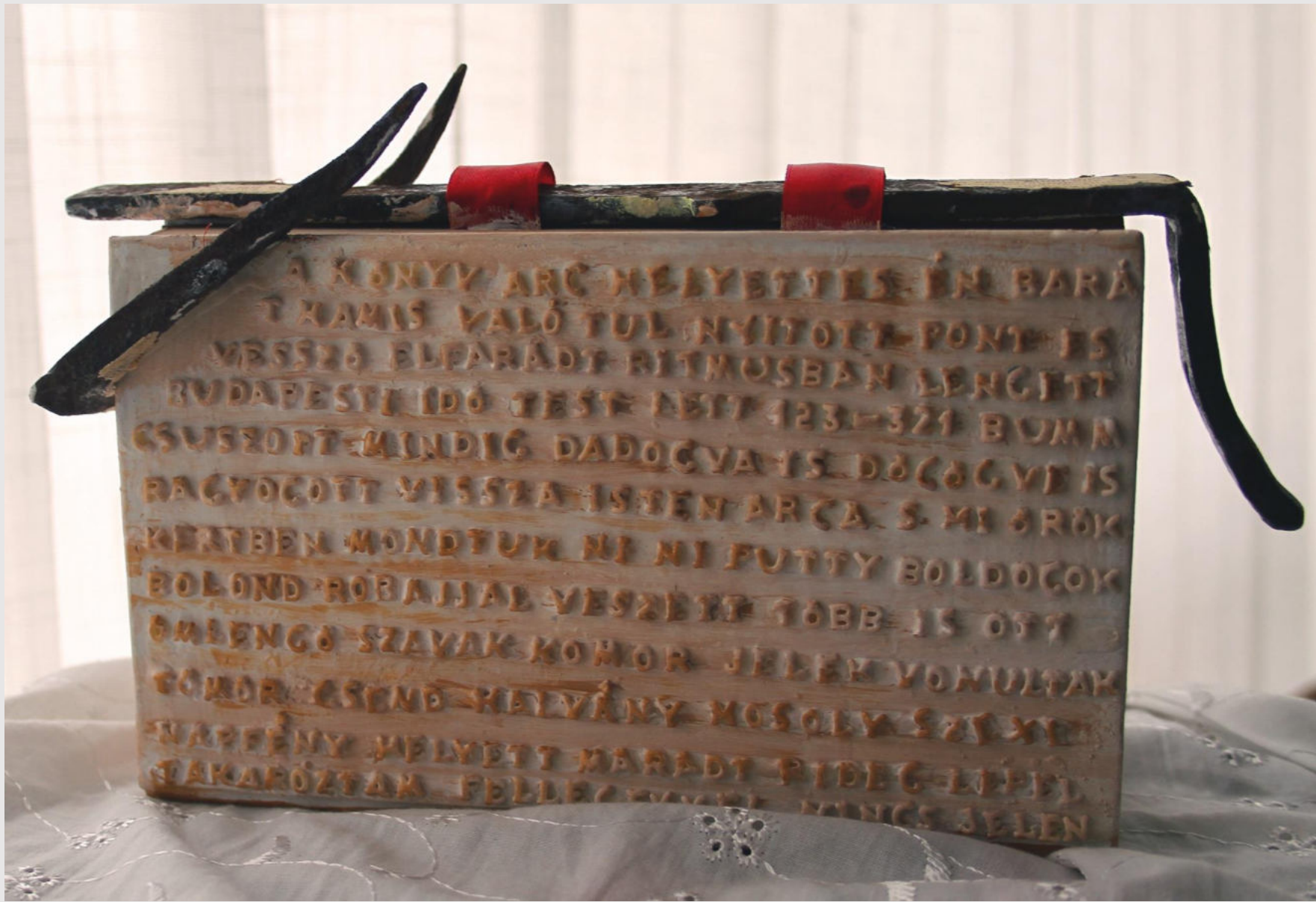
A Magyar Művészkönyvalkotók Társaságának
Leporellója, benne Egy nyári akták című
munkámmal

Egynyári akták, iratrendező, művirág, vegyes technika, 50 x 40 x 25 cm, 2015

Egynyári akták, iratredező, művirág, vegyes technika, 50 x 40 x 25 cm, 2015

Emlékkönyv, könyvtest, betűtészta, vas retesz, vegyes technika, 13x24x8 cm, 2015

Emlékkönyv, 2015, könyvtest, betűtészta, vasretesz, vegyestechnika, 13x24x8 cm
Kiállítva többek közt, a Göteborgi Könyvvásáron

Európa egyik legnagyobb könyvvásárán, 2015-ben Magyarország a díszvendég. Az M.M.A.T. kiállítása a magyar standon, ahol kiállításra került Emlékkönyv című munkám, a fenti képen Richter Sára munkájának részlete
Göteborgi Könyvvásár 2015

Néhány önálló kiállítás dokumentációja

A Magyar Műhely Galéria szeretettel meghívja

KÖNYV KATALIN

KÍVÜLVALÓSÁG

című kiállításának a megnyitójára.

L

A kiállítást megnyitja **Szombathy Bálint** szépségkutató.

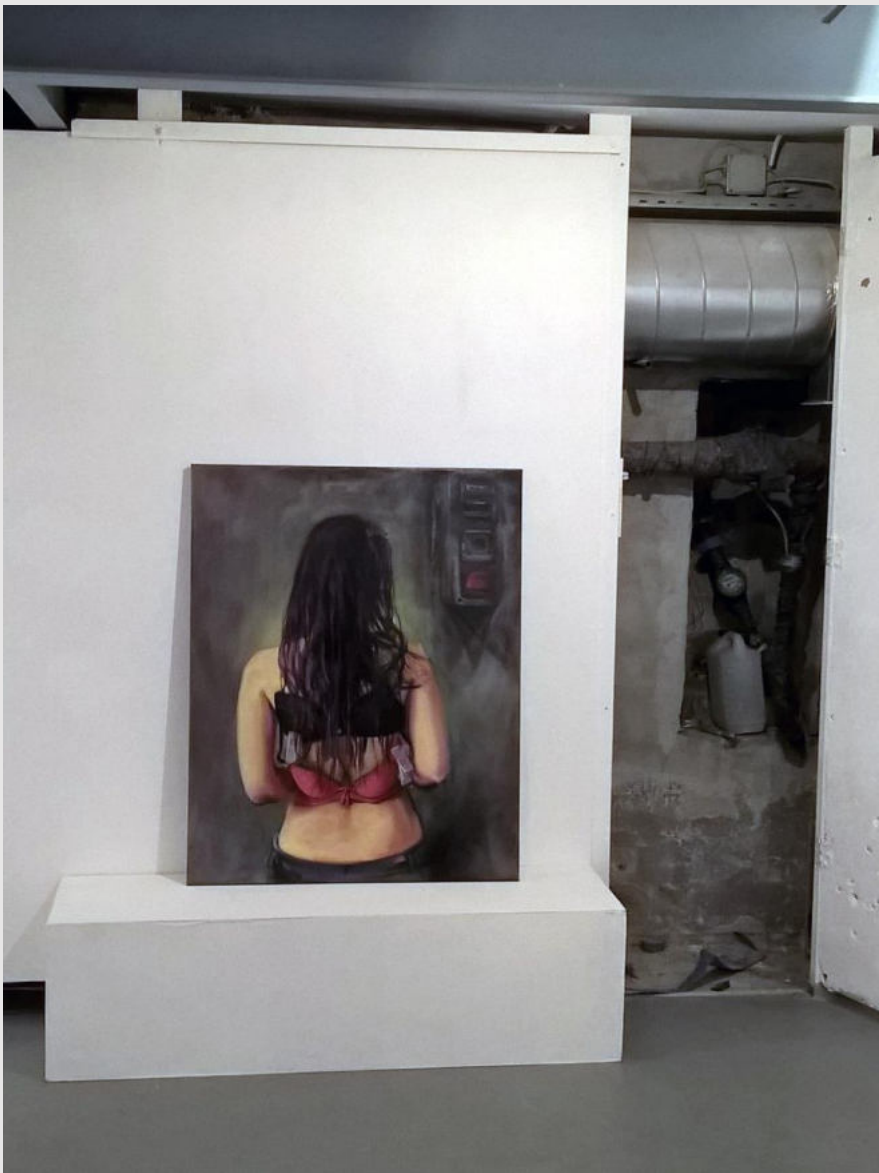
Közreműködik **Havai Gábor** zenész.

A megnyitó időpontja **2017. április 5., szerda, 18 óra.**

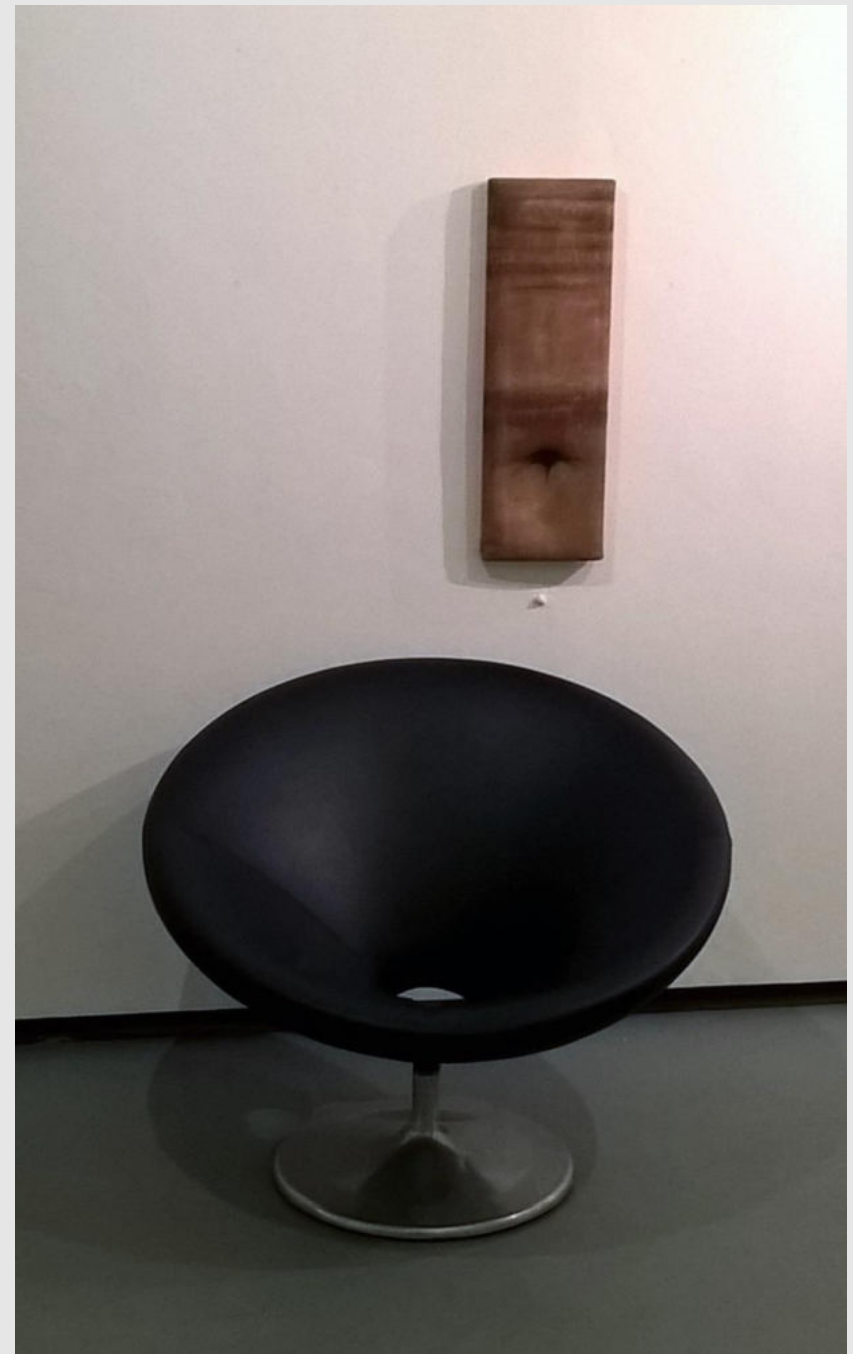
A kiállítás megtekinthető **2017. április 28-ig, munkanapon 10 és 17 óra között.**

"Művészi megközelítem, festészeti felvetésem a jelenségek metafizikai valóságát kutatja. A kiállítás címe reagál a Foucault-i 'kívülvaló gondolatára' [la pensée du dehors], amely egy Maurice Blanchot-ról írott esszéjének vezérmotívuma. E gondolat szerint a kívül kerülés örökös vonzása megakadályozza, hogy rögzíthessük a kint és bent között húzódó elválasztó vonalat. A kiállítás anyaga a kívül kerülés vonzásában, a kontempláció festészeti minőségeinek kutatására fókuszál. A cím vizuális világom, festészeti felfogásom olykor groteszkbe hajló, realista felfogására is reflektál, mely ironikus jelleggel viszonyul a köznapis vizuális környezetre. A tartalom és forma egyensúlya, mélységi összefüggéseinek kutatása alkotja munkám pilléreit." (Könyv Kata)

Kívülvalóság meghívó, Magyar Műhely Galéria, Budapest, 2017. április 5- április 28.

Kiállítási enteriőrök, a Kívülvalóság c. tárlatról.
A rendezés során a kiállítóhely adottságait is bevontuk az összkép kialakításába.

A kiállítást Szombathy Bálint szépségkutató nyitotta meg, megnyitászövegét a Magyar Műhely 118. számában publikálva olvashatjuk.

magyarmuhely.hu

181 magyar műhely

A tartalomból:

Ladányi Pál: Világegyetemszubjektív
Ürmös Attila: Családi tangó
Thomas McGuane: Rakott krumpli
Jonathan Safran Foer: A szerelem vak és süket
Szakállas Zsolt: Avar alatt
Szakállas Zsolt: Tajték nélküli
Szakállas Zsolt: Úgy, ahogy
Kecskés Péter versei
Wehner Tibor szöveg munkái
Nagy Zopán FOTÓI
Daoudal Gertrúd: Az istenek alkonya avagy az Elátkozottak
Jávorszky Béla Szilárd: A svéd „újpogányok”

Szombathy Bálint: Keretmunka. Zoran Pavelic' kiállítása
Szombathy Bálint: Kivülvalóság, Könyv Katalin kiállítása
Nagy Zopán: Szemelvények, el/v/ldőzések, kollázsok Faludi Ádám Képzőművészet című kiállítása kapcsán

36209248370 3771827 06205771827

LÁSZLÓ MELINDA

A KÜLSŐ-BELŐ MENTÉN

Könyv Kata: Kívülvalóság

Magyar Műhely Galéria, Budapest
2017. április 5-18.

Generációjának egyik legtehetségesebb fiatal festője, KÖNYV KATA a Magyar Képzőművészeti Egyetemen diplomázott (2008) Gaál József tanítványként, jelenleg doktori képzésen vesz részt Pécsen. A Magyar Műhely Galériában megrendezett tárlaton a tradicionális festészeti vonalokat képviselő alkotó klasszikus olaj és vászon technikájú képei mellett láthatók egyéb hordozóra készült munkái is, és a festő az installáció nyújtotta lehetőségeket is kihasználta.

A kiállítás címeiben a művész a fouscault-*í* 'kívülvaló gondolatára' (la pensée du dehors) utal, mely szerint a *kint* és *bent* közötti elválasztó vonal nem rögzíthető, s mint *gondolat*, egy fajta hatásmechanizmus van jelen.

Könyv Kata realista festészeti attitűdjét metaforikus ihletettségű és groteszkbe hajló, melynek sajátos eleme az irónia és a humor. A festőt körülvevő személyes életét, vizuális környezet reflexiója jelenik meg a képeken, de nem valamiféle mimézisről vagy üres esztétizálásról van szó, sokkal inkább a vizuális és a gondolati sík egységéről, a tartalom és a forma egyensúlyáról, mely a valódi műalkotás sajátja, ily módon mentes minden sal-

angról és öncélúságtól. Eme szándék vezeti Könyv Katát, az asszociációkra épülő érzelmi és gondolati töltéssel bíró munkáit létrehozva. Azon belül készítes, kényser hajlja, mely által a műveken keresztül a megismerés és megértés ülepítő folyamat megy végbe, a melyben összefüggések feltérképezésének szándéka által diktált minden, miközben hangsúlyos szerepet játszik az (ön)kritikus szemlélet.

A jelen korunkat alakító információáradat és az egymást erő legkülönfélébb vizuális impulzusok különböző, kémiaaszterű képződményt alkotnak bennünk, s rengeteg hiánypótlékkal kábitanak. A felhalmozott lexikális tudás, részlet ellenére, amivel a nagy egésznek áhítjuk „összerakni”, inkább a fragmentálódás, mint a kohezió válik tendenciává. A jó értelemben vett érékenység elcsúszkányesedik, noha csakis a belérezés által kerülhetünk közelebb a lényeghez. Az „örök titok” megmarad, mert fátal homályosítja el tekintetünk, mely nem lebben fel, ám rajta keresztül mégis átszűrődik egy kevés fény teret engedve a sejtésnek, így a titokzatosság örök kísérés - talán nem is baj. Be kell látnunk, valójában semmivel nem tudunk többet, mint elődeink, s a hibákat is újra és újra elkövetjük. Mégis, gondoljuk meg, nem lehetséges, hogy közelebb vagyunk a lényeghez, mint gondolnánk, csak nem látunk, pusztán nézünk! Nem igaz-e, hogy ami igazán lényeges, az valójában nagyon is egyszerű? A „kívülvalóság”-ban ott a szétzilálódás veszélye, és az elszakadás momentumata megidéződik. A szétzúzódezett egész szilánkjainak különböző minősége, különös egymással-

Könyv Kata
Arany arány, 2017,
olaj, vászon

lettsége montázs-szerűen „találkozik”, de forradások nélkül már nem izesül. Könyv Kata festészetében az élet szöszése, az emberi lét lényessége ölt testet, az egyéni győőrelkedések és a - gyakran önmagunk által kreált - érvesztőnek tetsző labirintusban - civilizációs társadalmi problémák tapintódnak ki éppen ama fókuszalás által, ahogyan a festő a fragmentumban, a szimbólumteremtő, szinte jelle emelt kiragadott részletbe, valamint az irányított motívumátírásába sűríti egy-egy leleplező vallomás sóhaját vagy éppen felkiáltását. Képei által a ciklikusság és az ellentétes erőhatások közötti fluktuáció, a centrum és a periferia, a rész és az egész, a valóság és a létszat, egészen a projekció kérdésének felvetéséig jutunk, egyúttal megidéve az érzelmet, a szépséget, a fogyasztás, a szerepek és az álarc problémakörét. Az *Éjszakai lovasok* című festmény gázórája a fogyasztás, a jölet és az élet gondolatkörét idézi meg, egy szerkezet-egyetelmű utással az emberi szívre, ahogy a csövek is az érend-szerhez hasonlóan veszik körbe. A kiállított takaróburkolatának megnyitásával feltárjuk az épület saját „hálózata” is, mintegy különleges adalék, az eredeti és a festett való. Még egy lépés. Az *Arany arány* című kép sokak által ismert kis újvívi malaca anyagában leg-feljebb csak imitálja az aranyat, csillogása hamis illúzió, ahogyan a bőseget szimbolizáló koca méretének is csupán töredéke a tenyérynél is kisebb „jóság”, bár a szokások tekintve nem a méret a lényeg, igaz, a fiatal sertes ajánlott, hanem, hogy előre tárjon. Csaldódotan kereshetjük a felületen eltorzult arcunk, vonásunk tükröződését. A *Részben egész*-sorozat, ún. „Puha képek” hordozója nem vászon, az alkotó ily módon próbálta hangsúlyozni, kiemelni a test lágy-ságát és bársnyosságát. Az emberi testrészek hol könnyebben, hol nehezebben felismerhetők, de a póre valóság felmutatásán túl, mint az összefont újjak fogaskerekére, cip-zárta emlékeztető cikk-cakkja, vagy éppen a köldök része és a hasfal finom sávjai által kirajzolt „tájkép” egyrészt, mint az élet lenyomata, másrészt, mint a gondolati síkon történő kiegészítés kiindulópontja jelenik meg. Az *Édes és a Sötét* két kismértet, intim kép. A vásznon csupán egy sziv alakú, fehér porcelánlát van ábrázolva premier planban, vetett árnyékkal, mely szorosan öleli körül a fényforrással áttelens sziv- oldalt, része annak, s miközben kiemeli a ragyogását, az árnyéknak, mint fény- hiányos sötét oldalnak, nélkülöznie kell azt. Az egyszerű tálka-

Könyv Kata
Mária, fizess!, 2004,
olaj, vászon

ban pedig mindössze egy apró édesítőszert találni. Oldott eszetekkel, lazán feldobott, a háttérben már-már feloldódó finom, kerek tányér és a femes, hideg és eles villa találkozásának kettősége utalja a *Mim* a vilám című festményre.

A festőnő *Maszok I-II*, (*Fehérre és Paint* is black alcimmel) című festmény feketén-fehéren „tálal” arctiszító pakolás-maszjai természetesen egy hétköznapi szépségápolási procedúra megörökítője, de miközben a nő-séggel foglalkozó festészeti vonalat is megörökíti, Könyv Kata esetében nem feledkezhetünk meg arról, hogy előszeretettel alkalmazza az apró dolgok, a lényegtelennek tűnő mozzanatok mögött húzódó ártételesség általi gondolatátírását, s nincs ez másként ebben az esetben sem. Títlulhatjuk profán szentképeknek a *Kívülvaló I-II* című művet. Mindkét alkotás éteri letisztultságra törekszik, s a lényegtelen elvető puritánság befelé fordulásra hívja a nézőt is. Az egynemű fehér háttér lepelként öleli körül az arcot és a mellkast, s élesen kirajzolja, szinte kivágva azt a térből, helyet követelve neki létre hívja, de míg az egyik esetben a belül nehezen kivehető, elmosódó, addig a másik esetekben (*Anyajegyek emléke* alcimmel) s szuggesztív tekintetű alak anyajegyeként induló sebhelyein fedi fel, Könyv Kata egy „éles szemű” és „nyitott lelkű” művész jó érzékével, finoman hangolt költőiségével, humorral és olykor ironiával teli asszociatív ihletettséggel irányítja a figyelmet a valóság felfogásának kérdésére, az egyéni meghatározó és mozgató lelki tényezőkre, a kettőségekre, a diszszonanciára, miközben az értelemes és térbeli festészséggel megfogalmazott műveiben a szigéri festészet iránti elkötelezettség, mintegy szinte erotikus munkafolyamat és felletalalásis mindvégig jelen van. Ez az egység jelenti biztosítékát az előtte álló hosszú utának.

ban, mert az alkotó hagyományos olajfestésnyelvre, a holland aranykor-nak” nevezett korszakban felbuk-

drMÁRIÁS:
Mária, fizess!

Georg Baselitz: Fekete-fehér negatív, 2004.
Magántulajdon. Foto: Jochen Littkemann, Berlin © Georg Baselitz

Nem könnyű fiatal művészeknek lenni ma, amikor látszólag minden lehet, azonban valójában mégsem. Kicsit olyan, mint amikor egy cég meghirdeti, hogy kiadja bárkinek bármilyen könyvet, ökmönögy, mi az egyetlen szempont, hogy pénz legyen rá, tartalom, stílus, mondánivaló, téma, színvonal, művészi érték nem számít.

A fiatal festők hasonlóképpen kiállhatnak is ott, elnyerhetnek egy két osztondíjat, írnak róluik író-ot, ám amikor komolyra fordul a dolog, és ki szeretnének hasítani maguknak egy részt a piacból, s megélni leg-álább valamennyire a művészetből, vagy legalább az anyagköltsé- güket visszanyerni, akkor jön a nyírás, alapvetően azok részéről, akik így vesztésének a saját piaciúrból. A fiatal festő ennek következté- ben általában befelé fordul, és ab-

pedig erői vannak.
(*Sötét és világos* kiállítás megindulást követően 21-ig az Art Kupa Galériában.)

rapás, pucér has, zsírtereg markoló- szása, lehunyt szem mosolya, hiús fogdosó kéz vagy neonlámpaként csillogó körömök, rendre olyan érte- seket dűnk át láttunk, amelyek a szenvedély és az elhagyatottság, a mulandóság és a vonzás, a szépség és az üresség egymásnak feszülő kettős hatásait kelik. Először látszólag megnyugtatóan a reklámok világá- nak ideálizált szépségét dűzve, majd tovább nézve a szokatlan mozdulat- tokat, takarások, kicmelek, befeszül- lesek átadják azt a belső bizonytalansá- got és vágyakozást, amely ott tombol az alkotó test bőre alatt.

Különös hatást kelt két festmény, amelyek kilopnak ebből a sor- ból: mindkettő felületének nagy része fehér, vagyis fehérre van a hi- sítésszínre, mintha Szűz Máriát ábrá- zoló barokk festmények nyomait látnánk félig lepergett freskóalak- ról. Az egyikén a festőné arcát lát- hajuk, s alatta sebhelyekkel teli test- tét, amelyből éppen csak annyit lát- hogy szerényen felte húzott ingéből feltárja a mely, brutális lyukakat. *Anyajegyek emléke* a kép címe, s egyér- telmién arra utal, hogy az anyai szel- lem önkéntes sérülte, sérülékeny, szigntárlata tette őt, aki ennek folytán jézusi szerepbe kényserül.

A másik festmény címe *Kívülvaló II*, amelyen viszont egy a szemünkbe néző bizonytalan, álmódosó arcot látunk, s alatta egy ugyanolyan szé- les szelvet a testből, amely viszont mintha elfolyna, kifolyna a képből, amit az a képből kinyúl, az elfolyást megakadályozó keze fog fel.

Ez az ars poetica erejű mű kemény vallomásra utal, hogy mi számára maga a festészet, az önmegéltetés, ön- feloldozás, önfelmutatás, s mindennek- előtt a kitartóvázkos eszköze pontosan úgy és annyira, amennyire képesen. S azért utal rajta Szűz Máriára és az ő könyvére, mintha azokkal festene, mintha azokat festene át a saját köny- nyevé, hogy saját életének saját fájda- ma ellen lázadjon, a rá rótt helyzetek, lehetőségek, lehetlenségek elleni cse- hangos és pontos síkjával.

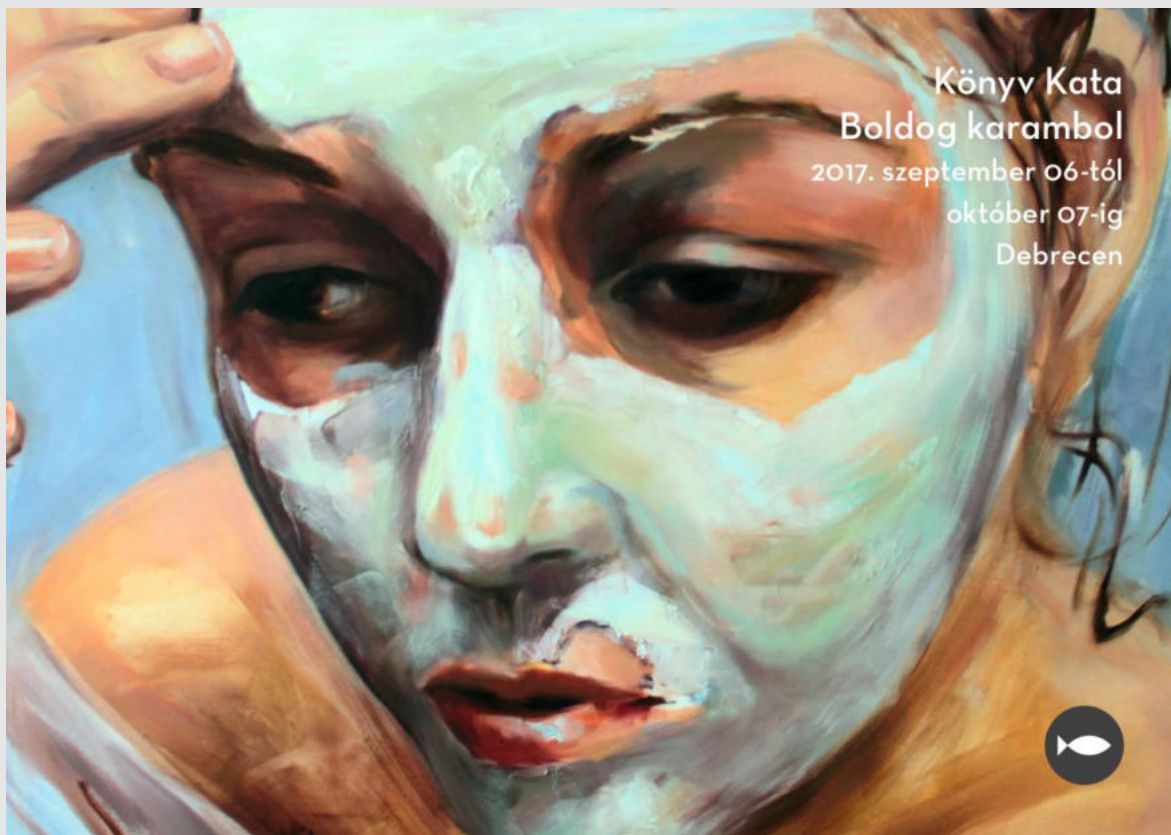
Mert ő nem kíván szent lenni, sem elfogadni a mesét, amely akár ha- lattottak a csók, bár lehet szép, de on- magában nem old meg semmit. He- lyette az alkotás világtéremét erje- vel akarja, akár látkéto testéből ki- szakítja a festészet felmutatás, az itt és most élményét a sebeket is felté- pő szenvedéllyel felvázolni.

A kiállítás címe is ezt üzeni: *Kívül- valóság*. Mert ő maga a kívülvaló, aho- gyan a többi fiatal is, hisz mi az ik- ség van rajuk, csak elvezik a piacot, a pénzt, a jóvát az örögektől.

Kívánom nekik, hogy csak vegyék el nyugodtan, mert megélni őket. De ezt csak akkor fogják tudni, ha hangosan övötenek, tesznek érte, sőt, támadnak.

És így hát!
(*Könyv Kata kiállítás a Magyar Mű- hely Galériában április 28-ig látható*)

Recenzió a Kívülvalóság c. tárlatról
László Melinda tollából, a Balkon 2017/2. számában
drMáriás írása a Kívülvalóság c. kiállításomról
az ÉS, 2017. április 13-i számában

Könyv Kata
Boldog karambol
2017. szeptember 06-tól
október 07-ig
Debrecen

Boldog karambol című kiállításom meghívója,
ami a Debrecenben a Halköz galériában
2017. Szeptember 6-tól, október 7-ig került megrendezésre

HAL KÖZ GALÉRIA

A Hal Köz Galéria tisztelettel meghívja Önt, családját, barátait
Könyv Kata kortárs festőművész
„Boldog karambol”
című kiállításának megnyitójára 2017. szeptember 05-én (kedd) 18 órára.

A kiállítást rendhagyó módon a közönség nyitja meg.
Moderál: Éliás István, a MODEM kurátori csoportvezetője.
Közreműködik: Nagy Bogi (ének) - Varga Réka (gitár) duó,
az Ady Endre Gimnázium drámatagozatos növendékei

A kiállítás 2017. szeptember 06. és október 07. között tekinthető meg.

Hal Köz Galéria
Debrecen, Hal köz tér 3. | Tel.: 30/915-6565, 20/220-2933
halkozgaleria@halkozgaleria.hu | www.halkozgaleria.hu

Nyitvatartás: hétfő-péntek: 11-18 óráig | szombat: 10-14 óráig

Boldog karambol kiállítási kiadvány.

HAL KÖZ GALÉRIA

Könyv Kata
Boldog karambol
2017. szeptember 06 - október 07.
Debrecen

Könyvajánló

„Könyv Kata egy „éles szemű” és „nyitott lelkű” művész jó érzékével, finoman hangolt költőiségével, humorral és olykor iróniával teli asszociatív ihletettséggel irányítja a figyelmet a valóság felfogásának kérdésére, az egyént meghatározó és mozgató lelki tényezőkre, a kettősségekre, a disszonanciára, miközben az erőteljes és vérbeli festőiséggel megfogalmazott műveiben a zsigeri festészet iránti elkötelezettség, mintegy szinte erotikus munkafolyamat és felületalakítás mindvégig jelen van.”

László Melinda: Balkon, 2017/2.

„Mert ő nem kíván szent lenni, sem elfogadni a mesét, ami lehet szép, de önmagában nem old meg semmit. Helyette az alkotás világteremtő erejével akarja, akár lüktető testéből kiszakítva a lényegét felmutatni, az itt és most élményét a sebeket is feltépő szenvedélyével felvázolni.”

drMáriás: Mária könnyei, Élet és Irodalom, LXI. évfolyam, 15. szám

„Számomra ezek a képek egyfajta meditáció eredményei, lelki és testi állapotot tükröznek, amelyek energiával teltek, az élet jellegzetes vonásai. Kikerülhetetlenek. Szemlehunnya is látjuk őket, önmagunkat. Tükör nélkül.”

Deák Csillag: Határok kimozdítása, 2017. április, Irodalmi Jelen

„Könyv Kata az Y-generációhoz, az 1980-as, 90-es években született fiatalokhoz tartozik. Ambiciózus, független, piacképes, megalkuvásmentes, a művészi szabadságot képviselő művész, akit önállóságra és szabad véleménynyilvánításra neveltek, és nagy önbizalommal, szabadon, felpörgetett ritmusban éli az életét és mondja el a véleményét, oldja meg az életével és művészetével összefüggő feladatokat.”

Kölös Lajos: A valóság nem létezik? 2017. április, Irodalmi Jelen

„A technika „uralma” előhívja az igényt az érzéki festészet iránt. Manapság igazi felüdülés Könyv Kata – alapos tudáson nyugvó – vérbeli festőisége, erőteljes megfogalmazása, és gondolatébresztő képalkotása.

A tartalom és a forma egyaránt fontos, együtt fejt ki hatását, s az igazi műalkotás ezek szerves egységéből táplálkozik. Könyv Kata tehetsége és ereje talán ebben rejlik.”

László Melinda: A jelen metaforái, Élet és Irodalom, 2012. március 30.

„Könyv kendőzetlenül mutatja be a tárgyául választott alakokat, melyek a média húsdarálójában ténylegesen tárggyakká silányulnak. Megmutatja, hogy mindent lehet másképp is tükröztetni, mint ahogyan azt a tömegizlést kiszolgáló tömegkommunikáció belénk esztergályozza.”

Szombathy Bálint, részlet, Könyv Katalin Kívülvalóság című kiállításának megnyitóbeszédéből, Magyar Műhely Galéria, Budapest, 2017. április 5.

„Könyv Kata a tárgyilagosság álarcában a groteszk és valóságellen élethelyzettségnek festője. Frans Hals-i könnyedséggel és más flamand életképfestők éles pillantásával tekinti át világát.”

Sinkó István: Körbetekintő, Élet és Irodalom, 2017. február 10.

„Könyv Kata a fiatal magyar festészet egyik ígéretes alakja. Festményeit a társadalmi elkötelezettség és a szürrealista képzettség jellemzi. Tartalmi sűrűsége, tárgyi elvonatkoztatása a szürrealistákkal, szuggesztív festői gesztusaival párosuló pátosza a transzavantgárd festőivel rokonítja műveit.”

Révész Emese: Budapesti Capriccio,

Könyv Kata: Munkák c. katalógus előszava, 2013, Budapest

A kiállítást Éliás István a MODEM kurátori csoportvezetője nyitotta meg, rendhagyó módon.

A Miszla Art Színdaráló művésztelepének művészeti koordinálása

Színdaráló beszámoló kiállítás megnyitása,
a Tamási Galériában, 2017. március 1.

A Miszla Art tulajdonosaival a
Makay házaspárral és a művésztelep alapító
alkotóival a megnyitón.

A Miszla Art Színdaráló 6. szimpóziuma Eszme-idő témakörben került megrendezésre, az eddigi művésztelepekről katalógus jelent meg, melynek előszavát én írtam.

Történet feletti idő Mislán Színdaráló kiállítás megnyitó

Hogyha körülnézünk a teremben, a kiállított műtárgyakon, a tisztelt érdeklődőkön, a megjelent alkotókon és szervezőkön kívül mit látunk(...)? Semmit? Azért annál többet: látunk falakat, fehér falakat, ablakot, kint esőt, fent plafont, alul padlót, s bár lehetséges, hogy most nem látjuk, de tudatunkban, vagy, ahogy mondani szokás, lelki szemeink előtt megjelenhet az előtér a maga asztalával és terítőjével, rajta a finom harapnivalókkal és a borral. Mégis, összességében jobban járunk, ha tekintetünket a kiállított műtárgyakra emeljük.

Ezek a művek, itt a Tamási Galériában, egy, a külvilág folyamatos ingereitől elzárt, tiszta, üres közegben kerültek bemutatásra. Erre a speciális helyzetre, a galéria térre találta ki BRIAN O'DOHERTY az emblemikus „White cube”, vagyis fehér kocka elnevezést. Utalva arra a steril, kiemelt, történeti, gazdasági és társadalmi terhektől mentes helyzetre, melyben most mi is találkozhatunk a művekkel. A szimbolikus, térbeli megtisztulás, a kontextusok lerázása megtörtént. A művek a falhoz simulva és posztamenseken nyújtóznak el, színeik, formáik élnek és remélnek, várják, hátha valaki diskurzusba elegyedik velük.

A térrel tehát –látszólag– rendben vagyunk, de mi lesz az idővel? A kiállított alkotások nyáron készültek, Mislán. A Makay házaspár kastélyában, annak kertjében, udvarán, csürjében, s kibővíve perspektívánkat a miszlai dombok, völgyek, vadcsapások és szarvasok között. A Miszla Art művésztelepe tehát valós időben és térben zajlik, évről-évre. Az ottani ideiglenes műtermeink, esti beszélgetéseink, a közös étkezések és zenehallgatások, a tájat járó kirándulások hangulata pedig bekerül alkotásainkba.

A hely inspiráló és érzékenyítő jellege mellett kiemelném, hogy Mislán valahogy az idő is máshogy múlik. Sőt, sokkal inkább telik, mint múlik. De az idő tartalmasságán túl, van még valami, amitől az embernek állandóság érzete támad. Talán épp ez a kis zsáktelepülés, azon belül is a kastély és a kertje rendelkezik egy olyan milióval, ami kiragad a történeti, a valós idő keretei közül. A kiállított alkotások ezt is örökölték, egy jó alkotás ezzel a nehezen verbalizálható, de kétségkívül létező adottsággal bír. Had utaljak itt HANS BELTING (XX. századi német művészettörténész) gondolatára a történeti és történetin kívüli időről, miszerint: „A műtárgy - minden más történeti képződményhez hasonlóan- egyrészt a történeti időhöz tartozik, ugyanakkor sajátos módon átlép a történetiségből a történeten kívüli, történet fölötti időbe.” Ezt a jelenséget kibővített jelen időnek is hívhatjuk, melyben a miszlai napok is telnek, az itt keletkezett alkotások pedig egyfajta egyidejűség létmódjában működnek.

De megkockázatom, hogy maga a Miszla Art, a kastély és a birtok, Makayné Pál Berta és Makay Tamás műve is részben ebben a létmódban működik. „Szigetként”, az áramló időtől, társadalmi és gazdasági körülményektől bizonyos értelemben függetlenül, lehetőséget és közösséget teremt.

Úgy gondolom, ez nem kis dolog. Az idő és tér itt kiállított, speciális szeleteit, műtárgyait pedig szeretettel ajánlom.

Könyv Kata
festőművész

Elhangzott a Színdaráló, 2017. 03. 01-i megnyitóján, a Tamási Galériában.

A SZÍNDARÁLÓ 2017-es megnyitása, Mszla Art Kulturális Központ és Alkotóház külső és belső tereiben.

Képek a kiállítás megnyitásáról, és a művésztelep zárásáról ahol fellépett az Antal Gábor trió Jazz formáció. A kiállítás kísérőprogramjait és a művésztelep sajtókommunikációját is én szerveztem.

2018-tól az Új Látás művésztelep szakmai vezetőjeként nyaranta művésztelepeket szervezek, társammal dr. Baranyai Eszterrel. A művésztelep szervezése mellett képzőművészeti előadássorozatot (A hónap műtárgya) szerveztem tolna megyei kisebb településeken, kortárs helyi kötődésű művészek részvételével, pl.: Jánosi Kata, Bereczki Kata, Zirczi Judit. Dokumentáció: <https://www.facebook.com/Megyei-Kult%C3%BAr-k%C3%B3stolgat%C3%B3-375787806538905>

<https://www.facebook.com/latasmozgalom>

2020-tól a Magyar Alkotók Országos Egyesületének vagyok tolna megyei választmányi tagja. Ebben a funkciómban szerveztem a szekszárdi Babits Mihály Művelődési Központtal együttműködve a Téli Tárlat című kiállítást a Művészetek Házában, 2022 februárjában. A kiállítás a Tolna megyei kötődésű MAOE tagok és fiatal képzőművészek közreműködésével valósult meg. A tárlatot triennálé formában szeretnénk folytatni.